

הגרעין תורני-הברתי יבנה

"PINE PES"

שבת פרשת 'קורח' עלון מספר 128 ט' תמוז התשע"ב

העלון מופץ ביבנה, בית גמלאל, גבעת וושינגטון, קיבוץ יבנה, בן זכאי, ניר גלים, גן-יבנה ובמיילים

זיגאטא

סיוט סיוט

ואילו ה' רצה להראות שזה דור הדורש דיבורים והסברים מילוליים יש לו צרכים רוחניים אחרים, גם אדם שחוזר בתשובה בתחילה ההסברים הניסיוניים והסיפורי מופת מחזקים ומעלים אותו מעלה ועם הזמן מוחו מתפנה ללימודים לוגיים ושכליים המיישבים את הנפש. על מנת לבנות דור חדש אנו צריכים להבין שהדור החדש שונה מהישן העקרונית הינם אותם עקרונות אך הדרכים הינם שונות, לפני כשמונה שנה נצרך ספר חינוכי שכלי בשם מורה נבוכים, לאחר מכן נצרך ספר חינוכי בשם הכוזרי של רבי יהודה הלוי וכן על זה הדרך עם ספרי המהר"ל, הרמח"ל, רבי נחמן, הרב קוק וכו'

לסיכום על רבי זושא נאמר "הרים לא עקר בפילפולו, ספרים לא חיבר, שאלות ותשובות ופסקי הלכה לא ערך, אבל הוא היה צדיק תמים, חסיד ועניו, ואת עמו אהב אהבה בלי מיצרים"

נקודה נוספת למחשבה רבה ההתעסקות "בחטאוי" של משה אך חשוב לציין שזהו חטאו היחידי ואולי זוהי גדולתו המיוחדת.

לפני כמאתיים שנה חיו שני אחים מקטנותם היו נודדים ולומדים תורה ביחד ברבות הימים נאלצו להיפרד אחד מהשני- האחד נהיה אדמו"ר גדול עם אלפי חסידים בעל ממון רב בעיירה ליז'נסק והשני חי בעוני ולמד בבית המדרש בעיירה אניפולי, ישן על הרצפה בבית המדרש ומתחמם מהאח, בגדיו היו בלויים ומלוכלכים, כשהיו שואלים את רבי זושא מדוע אינו זכה להיות כמו אחיו רבי אלימלך בעל אלפי חסידים ושיבה עשירה ומפוארת ענה להם: כשאעלה לשמיים אם ישאלו את השאלה הזאת לא אפחד אבל אם ישאלו אותי למה לא הייתי רבי זושא אפחד ואדאג!!

משה רבינו בפרשתנו מכה את הסלע למרות שאמרו לו לדבר על הסלע- אם כן מה גרם למשה רבינו לשנות מהדיבור האלוקי שנאמר לו?

משה היה מתוסכל זוהי שנת הארבעים לבני"י במדבר, הם רואים ניסים גלויים מדי יום ועדיין יש להם שאלות וטרוניות כלפי הנהגתו של ה' במדבר- אומר שלמה המלך "חונך לנער ע"פ דרכו" כל אדם שונה מחבירו כל אומה שונה מחברתה כל דור שונה מדור שקדם לו, וגם אצל משה דור שנת הארבעים הוא הדור החדש והוא שונה מהדור הקודם- משה רבינו התכוון לטובה הוא רצה להנחיל הנהגה של ניסים גלויים כגון מכה באבן ויוצאים מים,

מערכת עלון "לשם שמים"
lshamaim@gmail.com

הוצאה לאור:
הגרעין התורני-חברתי יבנה

לתרומות ניתן ליצור קשר
או להפקיד יסירות בחשבון הבנק:
סניף: 939 מספר חשבון: 32114/38

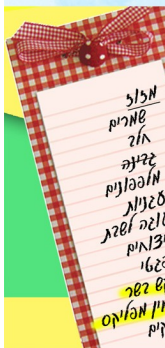
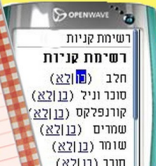
העלון מוקדש לרפואת חברנו: ישראל פרז'י רפאל בן מרים

כל משפחה, ורשימת הקניות שלה...

מלול

סופר שיש בו הכל

סופר מזוז רח' הדרור 25 08-9436688 בייבי מזוז רח' שבזי 08-9436945

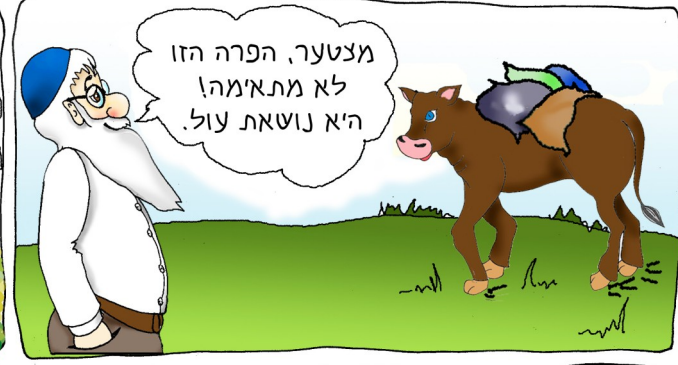

"וממדבר מתנה וממתנה נחליאל"

'כיוון שאדם עושה עצמו כמדבר שהוא מופק לכל תורה ניתנה לו במתנה- נדרים נא. – ככל שאדם עמל יותר הוא מפעיל את כוחותיו ומקבל מתנה מלמעשה קשה לו להגיע, התורה איננה בהישג ידו.. ממדבר מתנה, התורה ניתנה לו במתנה. תחילה מתנה, ולאחר עמל וקנין, הופכת לנחלה. - הרב נריה זצ"ל-

שנוכה לעמול ולקבל תורה, בכל מקום, בכל מצב- גם בצבא... ולמצוא כל אחד את האות שלו, את הנחלה הפרטית שלו בתורה.

שבת שלום.

כתבה: רחלי לבל

חכמת נשים

נועם ושל חמלה. הם רוצים דברים שיזלו כמים מדליי החוכמה.

אך משה לא מבין. הוא מכה בסלע במקום לדבר. והם? לדברים הם זקוקים ואינם מבינים. אני מתגעגעת למרים. אישי אינו מבין. "כך דרך העולם" הוא אומר לי. "אנשים מבוגרים מתים ואת תמצאי לך רבנית חדשה".

מילותיו אינן מנחמות אותי.

ואז נפטר אהרון.

"את זוכרת איך היה משכין שלום בין אדם לאדם?" אישי מביט בי ועל לחיו דמעה.

ואני יודעת שעכשיו הוא מבין. עכשיו הוא ייצא יחד עם כל בית ישראל. עכשיו הם יבכו. יחד.

הגברים והנשים. ואני יודעת שבתוך הבכי על אהרון ייזל גם הבכי על מרים שנחבא עד עתה.

אני מביטה בבן הזקונים שלנו בשעה שרץ ומשתובב עם חבריו בחוף. כאילו היה זה רק אמש כשלמד ללכת. אביו ואני אחזנו בו משני צידיו בשעה שצעד צעד אחד ונפל, ועוד צעד ונפל. אני חושבת שגם אנחנו כמוהו למדנו ללכת בזמן הזה שחלף מאז יצאנו ממצרים. בשנים הראשונות אחזו בנו משה אהרון ומרים בידם, מנחים אותנו

על כל שעל. בכל צעד ובכל מסע נפלנו. נפלנו בניסיונות והקנטות. נפלנו בקטנוניות וצרות עין. ועכשיו התבגרנו מעט. עוד ניפול. ודאי שניפול. אולם היד שאחזה בנו בחוזקה הרפתה אחיזה מעט. מרים איננה. אהרון איננו. ורק ידו של משה עוד דוחפת אותנו קלות אל הארץ המובטחת.

וכמו ילדי הקטון בשעה שזעק: אני יכול לבד! גם אנחנו מתחילים לבד ללחום את מלחמותינו. לבטוח בה' בדרכנו אל הארץ המובטחת. לחפור בארות של מים חיים. לשיר לבד את השירה הזאת...

כל כך חם. והצמא הנורא הזה שלא עוזב אותי.

בימים כתיקונם הייתי פותחת את הבוקר בשיעור של הרבנית מרים. קולה המתוק של מרים היה מלווה אותי למשך כל היום. רעיונות יפים של חכמה ודברי תורה היו מתערבים אל תוך הבישולים. והרגישות המיוחדת שלה אלינו הנשים הייתה שופעת כמים חיים בשעה שהייתי מכבדת את הבית.

בשבתות הקיץ הארוכות הייתי הולכת אחר הצהרים לשיעור של הרבנית מרים. וכמו באורח פלא שוב לא חשתי בחוס הכבד. כמו שירה מתוקה היו דבריה. מרוויים כל נפש חפצה. וכבר כמה זמן שהיא איננה. כשנפטרה, בכינו וספדנו לה אנו הנשים. הגברים נהגו בה כדרך שנוהגים בצדקת. אך לבכות עליה אין זה מכובד. לא בוכים על אישה. אולם אני

יודעת. גם להם היא חסרה. גם אם לעולם לא יודו בכך. אני שומעת אותם מסתובבים במחנה חסרי מנוחה. "מים!" הם קוראים מידי פעם. "מים אין!" הם קוראים מים. אבל אני שומעת: "מרים". אבל הם מסרבים לבכות. להוציא את הכאב החוצה. הם מלאים רוגז שאינם מוצאים לו סיבה. מהלכים רוטנים במחנה מחפשים על מי לשפוך את מרת נפשם.

ובאין מרים לעדה, מפילים הם כל תלונתם על משה ואהרון. הם רוצים את דברי הנחמה של מרים. הם רוצים דברים של

"בשנים הראשונות אחזו בנו משה אהרון ומרים בידם, מנחים אותנו על כל שעל. בכל צעד ובכל מסע נפלנו.

ועכשיו התבגרנו מעט. עוד ניפול. ודאי שניפול. אולם היד שאחזה בנו בחוזקה הרפתה אחיזה מעט.

מרים איננה. אהרון איננו. ורק ידו של משה עוד דוחפת אותנו קלות

למצוא את החן

יום שלישי. שש בבוקר. רעש

של מנוע וקריאות של אנשים מתחת לחלון חדר השינה שלי. צליל מכני של בוכנות. בין הצצה חטופה והתהפכות במיטה אני מזהה, משאית הזבל. כמה דקות לאחר מכן, בעודי מצחצח את שיניי, אני מפנה מקום בראש לחשוב על הזבלנים. איך הם מסכימים לעבוד בשעה כזאת? שלא לדבר על הסירחון והזוהמה. איך אפשר להרגיש סיפוק מעבודה כזאת? ואז המחשבות נודדות אל עוד כמה וכמה עבודות סזיפיות ולא נעימות. ניקיון, סיעוד, שחיטה, אינסטלציה. איך? איך יש אנשים שעובדים בזה? ולמען האמת, אנחנו יכולים להעיד על מגמה הולכת וגוברת שישראלים יותר ויותר נרתעים מעבודות כאלו. יותר פועלי בניין רומניים, יותר מטפלות פיליפיניות, יותר

חקלאים תאילנדים.

האם זהו תהליך מקובל, ויעודו של עם ישראל מתנזר אט אט מעבודות בזויות, או שעלינו להתבייש בכך, שאיננו מאיישים את מכלול מקומות התעסוקה הנדרשים בחברה שלנו?

נראה שאף אחד לא מזלזל בחשיבות והנחיצות של אותן המלאכות. מה שבעצם מפריע לנו ומונע אותנו מלהתעסק בהן הן

העדרם של היופי והאסתטיקה מעבודות כאלו. אדם שיכול להתלבש בצורה הגונה לעבודתו ולדעת שיוכל לחזור לביתו בבגדים נקיים, אינו דומה לשרברב שנצרך להכתים את חולצתו ולשלוח את ידיו למקומות מטונפים. יש פה קושי אמוני גדול. הקב"ה מכריח שבעולמנו יהיו מלאכות בזויות שחובה על החברה האנושית להתעסק בהן תדיר, ומצד שני טבע בנו את הרתיעה מכיעור וזוהמה. איך אפשר לנהל כך חברה תקינה?

מסביר הרב קוק, שמה ששכלנו מקטלג כיפה ואסתטי, הוא כל דבר שיש בו סדר מסוים. רוב האנשים למשל, יחשיבו פנים סימטריות כפנים נאות. וכדי שיהיה סדר וחוקיות המביאים יופי לעולם, מחויב בהכרח שתהיה יד מכוונת, תבונה כלשהיא שיצרה את הסדר הזה. לכן כשאנו רואים יופי, יש בזה משהו שמחזק את האמונה שלנו, הנשמה שלנו מצליחה לראות בצורה

ערב מושלם במחיר מצחיק

מקרן HD להשכרה כולל מסך ענק

לחווית צפייה עם חברים ומשפחה להקרנת מצגות באירועים וימי הולדת להקרנה בערבי קריוקי

מתחבר בקלות למשירי מדיה, ללא צורך בתפעול!!

150 ש"ח בלבד
052-4261964

יותר ברורה את הקב"ה. אז לכאורה, עלינו להשתדל להתעסק כמה שפחות במלאכות החומריות ורוויות הגיפה.

אלא, שכל זה נאמר בהסתכלות מיקרוסקופית, ספציפית. אבל במאקרו, בהסתכלות על התמונה הכוללת, החוקיות והסדר נוצרים דווקא מתוך דאגה משולבת לצד הבזוי והמאוס שבחיים עם הצד היפה שלהם. אי אפשר לפתח עיר, בלי להתעסק עם תשתית ביוב. אי אפשר להקים בית חולים בלי אנשים שיסכימו לטפל במקרים קשים. השילוב של ההכרח המאוס עם הפיתוח המוסרי הוא זה שיוצר את היופי היותר גדול.

עם כל המורכבות הזו, הקב"ה יצר בכל זאת אנשים המסוגלים להתעסק בצדדים הפחות קורצים שבחיים, מתוך הראייה הכוללת שבלעדיהם, לא היה שום סדר והעולם לא היה יכול להתקדם לשום מקום. למעשה, אנשים כאלו הם אנשים גדולים, לא רק מפאת החדש שהם עושים עם הזולת ופונים אל עיסוקים שרבים נרתעים מהם. אלא בעיקר מפני שיש להם ראייה מספיק רחבה, לראות את העולם בצורה הכוללת והרחבה שלו. "אפילו

האומנויות, שיסוד רובן הוא בתועלת החיים החומריים בסיבתן העיקרית, נלווה עמהן בהכרח חוק היופי שכל אחד ייפה לו הקב"ה אומנותו בפניו. ויש יחס לאומנותו של כל אחד ואחד עם כוחות נפשו עד שלא תישאהו רוח להחליפה באחרת." (עין איה ברכות מג.)

לפעמים אנו נתקלים באנשים שנראה כאילו עשו את טעות חייהם. הייתה להם תעודת בגרות טובה או כושר עסקי טוב, והם בסוף פנו להיות מוסכניקים. לא חבל? לא! לא חבל. כי כמו שהרב קוק אומר, הקב"ה יצר את האדם כך שהיעוד שלו קוסם לו יותר מכל דבר אחר, גם אם זה לא תמיד מסתדר עם הפרמטרים של העולם הזה. האדם לא מרגיש שהוא

מתעסק בזוהמה אלא ביופי כזה מתוחכם, שרק אנשים בעלי ראייה רחבה וגבוהה מסוגלים להבחין בו. התפקיד שלנו הוא למצוא חן, לא רק בעיני אחרים, אלא למצוא אותו מסתתר בכל מקום בעולם. **שבת שלום!**

שיעורים פרטיים

הדרך הנכונה ללמוד...
מתמטיקה - אנגלית
לכל הגילאים

- העברת שיעורים ע"י מורים מקצועיים
- עזרה בשיעורי בית
- הכנה מקיפה למבחנים
- מרתונים לבחינות בגרות
- יחס אישי והתקדמות מובטחת

אם את/ה באמת רוצה להצליח
התקשר/י אלי עכשיו:

רן: 054-2100442

הלכות מאכלות אסורות / ענייני סכנה

א. אסור לאכול דבר מאכל שהיה תחת המיטה, אפילו אם היה מכוסה היטב, מפני שרוח רעה שורה עליו, ולכן אין להניח שם מאכלים. (עפ"י קצשי"ע לג)

ב. אסור לאכול מאכלים מאוסים, או מתוך כלים מאוסים, ולא בידים מלוכלכות, שכל אלו בכלל האיסור 'אל תשקצו את נפשותיכם', ואף אם יאמר האדם שאין הדבר מאוס בעיניו, בטלה דעתו אצל כל אדם, ואסור. (שם)

החכם אומר
הריני לומד
שתי הלכות
היום ושתיים
למחר עד
שאני לומד
את כל
התורה
כולה

(ויקרא רבה)

לוח מודעות

שעת סיפור במעשים הקטנים

זהו סיפור על מלך עשיר שהיה אהוב מאד על כל אנשי ממלכתו.

יום אחד המלך חלה והרופא שבדק אותו אמר שהתרופה היחידה שתציל אותו היא בריכה של קולה בה ישתכשך. מיד ניגשו כל אנשי הממלכה להשיג קולה ולהכין את הבריכה למלך. אנשי הממלכה לא הצליחו להשיג מספיק קולה בשביל למלא את הבריכה כולה, לכן הוציאו כרוזים בכל העיר, שמחר בשעה 12 על כל תושב להביא כוס אחת של קולה, וכך תתמלא הבריכה. בתקופה זו משקה הקולה היה מוצר נדיר ויקר מאד, לכן תושבי העיר חשבו לעצמם שאם הם יביאו מים בכוסות, זה לא יורגש

בבריכת הקולה. לאחר שאחרון התושבים שפך את כוסו, הכניסו את המלך לבריכה ובתוך כמה רגעים המלך מת!

אסון זה קרה, משום שכל תושב סמך על התושב השני שיביא

קולה, וחשב לעצמו שכוס אחת של מים שהוא יביא לא תורגש

בבריכה שלמה של קולה. משימה גדולה כמו הצלת המלך האהוב יכולה להתגשם רק באמצעות תרומת הכוסות הקטנות של הקולה.

מזל טוב ליאיר יצהרי ליום הולדתך המשך להיות כמו שאתה מקסים מקסים, בעל, אבא, סבא אוהב ונאהב ...

בית המדרש שלנו פתוח כל יום מיד אחרי תפילת ערבית מצאו אותנו ... בבית"כ 'אוהל משה' רח' הנשר 2

לילדי ביתה ה' בנים, תפארת יבנה. ברצוני לומר לכם את שאמר משה רבינו להושע בן נון: חזקו ואמצו! המשיבו להיות מקסימים ונהדרים במו שאתם! בברכה המזכה ה. גרנטיין

אבות וילדים יום שבת בשעה 19:00 מיד אח"כ תתקיים תפילת ערבית

יום הולדת שמח! לליאור ולירון מזוז! שתזכו להגשים את כל משאלות ליבכם לטובה!

לסבתא של אורי רוזאדה תודה על העזרה הענקית בהכנת התלבושות למסיבת סיום. אוהבים כיתה ו' בנים בנועם. שיהיה לבריאות: חווה בת אווה, אהרון בן חנה, יונית פלומבה בת חיה, אסתר בת חיה

בני-עקיבא סניף יבנה

לוח פעילות שבת

מפקד

פעולת ערב שבת

חבריא א' כיתות 6-7

חבריא ב' כיתות 6-7

18:30

22:30

בואו בשמחה!

לפרטים נוספים: אוריה הקומנרית 64-6644-0523

בהשגחת הרבנות יבנה

תבליני א.א. תבלינים • פיצוחים • קטניות • פירות יבשים

ניתן להזמין מראש: ג' חנון ביתי, קובנה, סביה, סלוק, לחוח, חילבה מוכנה, סחוג ביתי

שד' דואני 28/20 מ. מסחרי לב יבנה טלפקס 08-9322808

בס"ד